

Szerkesztőségi iroda:
Főutca 186. sz. — Ide intézendő minden a lap szellemi részére vonatkozó közlemény.

Hirdetések elfogadtatnak Gyulán, a kiadóhivatalban, Nagy Ferenc könyvkereskedésében; Pesten Neumann A. és társa hirdetési-irodájában, (kigyőzteza, 6. sz.)

Hirdetések díja: Egy négy hasábos Garmondsor 5 kr. — Bélyegdíj 30 kr.

BÉKES

Megjelenik hetenként egyszer minden vasárnap.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Az előfizetések bérmentesített levelekben a lap kiadó hivatalához intézendők.

politikai, gazdasági és ismeretterjesztő hetilap.

Semmi sincs új a nap alatt; a világesemények egy folytonos körben mozognak; az átmenetek alig lephetnek meg valakit; a győzőnek úgy, mint a győzöttnek egy eszmének kell előtte lebegni, hogy az elsőt böles mérsékletre intse, ez utóbbit a mindvégig kitartó erőfeszítésre buzdítsa; egy eszmének, mely a szerencse s különösen a hadi szerencse változandóságát lépteti előtérbe a gondolkozó fő előtt. Ha tulbizakodottságában feledi a győző a multak eseményeit, ha nem veszi számításba háta megett a ma még csekély esélyeket, melyek azonban kedvező körülmények között fontos tényezőkké nőhetik ki magukat, alkalmazva a mondottakat a csatátér legközelebbi eseményeire, s a porosz parlamentben eddig csaknem hallatlan jelenségekre, Bebel és Liebknecht férfias és magas szavaira: egy szép reggel könnyen arra virradhatunk fel, hogy a porosz győzelmek dicsősége, mint szappanbuborék pattanva szét szemünk előtt, s az eddigi sikerben elbizakodott győző kudarcát még azzal is fokozva leendő kénytelen látni, hogy a nemzet — mely céltalanul áldozott vért és vagyont — mint élő tiltakozás fog fölemelkedni a gőg politikája ellen, s fogja sújtani ostracismusával e politikának a pillanatnyi sikertől elvakult szereplőit.

Mondjuk: semmi sincs új a nap alatt, s azon szavak, melyek Bebel és Liebknecht ajkairól lelebbentek, de a melyeket a porosz parlament többsége jónak látott figyelembe sem véve, lehurrogatni, ezen század egy nevezetes eseményét, juttatja eszünkbe. Midőn Napoleon grande armee-ja — melynek pedig, mellesleg mondva, épen úgy volt győzelmes Smolensk-je és

Borodinoja, mint volt a porosz hadseregnek Gravelotte és Sedanja — az elemek hatalma s az oroszok makacs kitartásán hajótörést szenvedett a nemzet bátrabbjainak elégedetlensége, kik az oktalan hadizenetben, s a nemzet erejének túlfeszítésében előbb, vagy utóbb hazájuk bukását láták habár kezdetben szórványosan, egyes kárhóztató nyilatkozatokban utat törni magának. Ez elégedetlenség nyílt ellenszegülésben tört ki akkor, midőn a Lützen és Baucennél megvert coalitio előnyös békefeltételeket ajánlott a győzőnek, de a melyek elől különféle álutakon kitérve, nemsokára a lipsei nagyszerű vereség s erre az első invasio következett. Ekkor hallatta legelőször szavát az ellenzék tisztje vezére Lainé, ekkor adott legelőször nyílt kifejezést a nemzetben már ekkor forrongó dacnak, ekkor fejlődött ki közte s Napoleon bérence Savary, az akkori rendőr-főnök között azon nevezetes jelenet, melyet itt idézni akarunk. „Az elégedetlenek, mond Savary, ön nevét használják ellenszegülésük jelvényül; rendőrségem a szőtt ármányokban mindenütt ott találja ön nevét, s nem lehet senki ártatlan oly zavaroktól, melyeket az önéhez hasonló beszédek keltenek.“ E szavaknál a híres rendőr-főnök, a császár megbizottja fokozatosan emelé hangját, hogy annál nagyobb nyomatékot adjon fenyegető szemrehányásainak. „Lelkiismeretem szava erősebb ön hangjánál“ volt a laconicus, de egyszersmind megdöbbenő válasz. És ki hitte volna, hogy alig egy rövid év elfolytával ugyanazon törvényhozó testület, melynek Lainé akkor tagja volt, Napoleon trónvesztését decretálni fogja. — A franciáknál Lainé s ne-

hány társa volt kezdetben az, ki ma a porosz parlamentben Bebel és Liebknecht; lelkiismeretük szava erősebb a többség hangjánál.

Semmi sincs új a nap alatt. És ha az elbizakodott porosz győző háta megett ott áll már a porosz Lainé, valjon mi kell ahoz, hogy oka és alkalmá legyen neki is hasonló szavakban törni ki, mint tört ki Napoleon, midőn az elibe rendelt törvényhozó testületnek ezt mondá: két elvesztett ütközet kevesebb bajt okozott volna, mint okoztak az önök beszédei? Felelet semmi egyéb, mint a fegyverek szerencsésének hanyatlása. — És ha az emberi combinationak van némi alapja, ha hasonló botlásokra hasonló bünhődést lát következni mindenütt a fürkésző ész: akkor ma már annyit mindenesetre constatálhatunk, hogy a porosz seregek diadalmas előnyomulásának kétségtelen fenakadása, a bünhődés kezdetét jósolja. Sedan és Metz után mindenki azt hívé, hogy többé nincs gát, nincs akadály, mely a győztes sereget feltartóztatthassa; e győző tulbizakodottságában visszaveté a reá nézve előnyös ajánlott békefeltételeket, porig akarta alázni a szerencsétlen nemzetet s hitte, hogy rövid idő alatt a Tuileriák termében tombolhatja a győzelem mámorát. És ime, a Loirenál hadsereg, hadsereg után szervezkedik; az ujonan alakított seregek kérdésessé teszik a további diadalt; Páris ellen áll az ostrom és éhség nyomorának; Orleans-nál határozott vereséget mérnek a győzelemittas seregre, a Loiron tul egy talpalatnyi tért nem bír meghódítani a jól fegyverezett, s még jobban vezényelt hadsereg, mely még kevéssel ezelőtt a continens első hadseregének tartá-

TÁRCA.

Napoleon és a konkordatum.

(Consalvi bibornok memoirjai s Napoleon levelezései után közölve. Német forrásból.)

Nem azon szándékkal kezdek e cikk írásához, hogy a konkordatum történetét megírjam; csak egyes eddig még nem igen ismeretes, meglepő cselekvényeket számdékozom ismertetni, mint azokat Consalvi bibornok emlékiratai, s I. Napoleon levelezései közt elbeszélve találtam.

Ez egy eddig még feldolgozatlan adathalmaz a ritka férfiú életéből, kinek tettei vázolására kötetek kellene, a nélkül, hogy az anyagot még így is kimerítenők.

Consalvi bibornok, „VII. Pius pápa minisztere oly dolgokat fedez itt föl először, melyek maga Thiers előtt is ismeretlenek maradtak. Napoleont 1800. májusának kezdetén új babérokkal látjuk fedve, melyeket magának felső Olaszország síkságán, az osztrákok ellen szerzett. Ugyanazon időben, t. i. 1800. máj. 20. VII. Pius pápa tudósítá a világot egy encyklikában, hogy sz.-Péter trónjára ő lépett. A világ csakhamar elálmélkodott: Bonaparte tábornok szájából egy rosزالó szót hallott, melynek egész valóját vallási érzelmek lengették át. Ki megemlékezett azon kiváltságra, melyet a köztársasági tábornok 1796-ban, Romagne városban kiadott, nem hitt többé hitbuzgó papban, és a francia köztársaság első konsulját nem érthette meg. Alig, hogy Bonaparte Milanóba jött, egy napi parancsában ünnepélyes Te Deumot rendelt el, melylyel megköszönte istennek, hogy segélyével hadai az „eretnekeket és hitetleneket“ „a tisztán kath. Olaszországból“ kivethették, „mert az osztrákok, jóllehet maguk is a kath. egyházat ismerik el, vakságukban annyira mentek, hogy Velenceze körülzá-

rolására török hajókat fogadtak el s a britt fölség (egy protestans segélyét) Genua körül fogására vizsgálta nem utasíták.“ Az eretnek angolok s a hitetlenmozlemok jelenlétök által megszentelteleníték a szent kath. vallásban élő Itália földjét. (Napoleon lev. Tom. VI. Pag. 336—337.) Jun. 5-én midőn az első konsul Milanót elhagyta, kiáltványt intézett Olaszország összes papjaihoz, mely a kath. egyház szellemétől áthatott hősi mutatja.

„Magam körül akartalak titeket látni, hogy megismeressem veletek hitbeli meggyőződésemet, azon meggyőződést, mely engem a szent római katolika apostoli egyház iránt lelkesít. Meg vagyok győződve, hogy csak ezen alapulhat az államok és népek jóléte. Én minden eszközzel és hatalmammal fogom azt egész életemben, bármikor is védelmezni. — Franciaország, hála istennek, végre felnyitotta szemét, fölismerete üdvének egyedül való útját, megismerte az őt üdvére serkentő malszot s büszke vagyok, hogy e dolgokban én is részt vehetek.“ stb. stb. Nap. lev. Tom. VI. Pag. 339, 340, 341.

Képzeltetőleg elbámult a világ, midőn egy eddig csak katonai parancsokat osztogató férfi szájából ily szöveget hallott.

A marengoi harcok a milánói egyházban a nép szemé láttára térdeltek, serege hasonlag s a papok áldák meg a köztársaság zászlóit. Napoleon ekkor inkább Olasz-, mint Franciaországot tartá szem előtt. Napoleon levelezései 1800 és 1801-ből érdekes pillanatot engednek erre vetni. — Alig, hogy a föntnevezett kiáltvány egész Itáliát előzönlé s az olaszok azon meggyőződésben éltek, hogy Napoleon ép oly jámbor, mint sz. Lajos, 8 nappal a marengoi csata után, Martiniana bibornok felhivatott a sz. atyának tudtára adni, hogy az első konsul a szent-székkal alkudozásokba akarna bo-

csátkozni, Franciaország vallási helyzetének rendezése tárgyában, s hogy kivánná, miszerint Mr. Spina, in partibus érseket az alkudozások megkezdésére VII. Pius Turinba küldje. Monsiquor Spina Turinba sietett, de nem találta többé ott az első konsult, s csak arról értesült, hogy Párisba kellene mennie. Mr. Spina zavarában a teendők iránt a pápát kérdezte meg; VII. Pius eltalálta a tábornok titkos célzatait s megparancsolta Mr. Spinának és a szerviták főnökének Cáselinak, hogy Párisba menjenek. Bonaparte nyilvános szándéka abban állott, hogy a párisiaknak érdekes színjátékot adjon, az istentagadóknak látniok kellett, hova vezet, ha a kereszténység feje hozzá küldi követét, érdekeinek kell szolgálnia, ha a rég nélkülözött egyházi méltóságok a Tuileriákban ki-s bejárnak, hogy a tüke kinek hatalma napról-napra gyarapodott, a kegyelem jeleit elfogadják, Napoleon szokása szerint önmaga lépett érintkezésbe a pápa követével, nem engedve a cselekvések folyamába senkinek beleszólást. — Eleinte, midőn e tanácskozmányok nem terjedtek messzire, más személyeket is megkérdezett. Napoleon nem akarta, hogy Talleyrand avval foglalkoztassa, úgy hívt, hogy az egykori püspök, ki ez alkudozásokra igen alkalmas volt volna, mint renegát a pápa követének ellenese volt, de Napoleon sem bizott az ex püspökökben, s mert egy, a hittani és kánoni tudományokban igen jártas férfiú szükséges volt, elhatározta a későbbi orleansi püspököt, Bernier abbét alkalmazni. Ugyanazon időben, melyben az alkudozásoknak a pápával meg kellett volna nyílniok, Bonaparte Cacault urat küldte oda, ki a pápának igen kedves embere volt, noha nyughatatlan és kétséges multtal bírt, úgy, hogy enmagát „megjavult forradalmár“-nak nevezte. Midőn Cacault az első konsultól Párisban búcsút vett, e szavakkal adta át ez neki a híres utasítást:

Mai számunkhoz melléklet a „Békes“ és „Képes Világ“ előfizetési felhívása.

tott; Ducrot áttörni készül az ostromövet, hogy a Loire felől közeledő hadsereggel egyesülve, Párist felszabadítsa az ostromzár alul; a nemzet mint egy ember áll fel, később inkább elvárni, mint megélni gőgös ellene diadalát, a nemzeti fanatizmus itt-ott még a nőket is fegyver alá szólítja. Ha ehhez azt adjuk, hogy a kapocs, mely a szövetséges seregeket egymásba fűzi, a balsorsban minél hamarabb meg szokott lazulni, ha a zord időjárás hátrányait az idegen területen harcolókra, s az életet közömbösen kockára tevő nemzeti fanatizmust hasonlóan figyelembe vesszük: akaratlanul eszünkbe jut, hogy egy kedvezőtlen nagyobb szerű ütközetre nem fog-e következni a szégyenletes visszavonulás minden nyomoraival, s nem lesz a porosz győzőnek is Berezina-ja valahol a Rajna vidékén, s nem nevet-e szemébe az isten kegyelmére annyiszor apellált modern Tamerlannak az utolsó utcagyerek?

A francia nemzetnek, mint olyannak, — mert hiszen monarchának ügye nem mindenkor volt egyszersmind a nemzetnek is ügye — oka van boszút lihegni Poroszországgal ellen. A francia nemzet, mint köztársaság ellen ma másodsorú folytat háborút Poroszországgal; az első háborút a francia köztársaság határozottan nem akarta, s hosszas parlamenti harc után vette fel az oda dobott keztyűt. Ugyanazon gyermekes idélen hetvenkedés jellemezte Nagy Frigyes harci dicsőségének, s hagyományos hadi taktikájának örököseit, mely jellemzi ma. A köztársaság ma sem akart háborút Poroszországgal, a háborút a szerencsétlen emlékezteti császári kormánytól örökölte, szabadulni akart a nyomoru örökségtől, megkínálta Poroszországot a békével; azonban visszautasított. Az első mérközés Poroszország és a francia köztársaság között Valmy nála porosz seregek vereségével végződött, az első francia köztársaság szétépte Nagy Frigyes diadalmas zászlóit, s tanítványát Brunsvickot szégyenletesen kényszeríté elhagyni a francia területet. Nem fogja-e szétépti a jelenlegi köztársaság a zászlókat, melyekhez a sadowai dicsőség fűződött? e kérdésre a legközelebb jövő feleletet adand. És ha szétépti: nem szaporodik-e meg a Bebelek és Liebkechték száma?

Es ha mindez megtörténne, mi legteljebb csak annyit mondanánk: semmi sincs új a nap alatt.

Országgyűlési tudósítás.

Dec. 5. Gorove közlekedésügyi miniszter benyújtja a Dunaszabályozást illető költségvetést és jelentést, mi a pénzügyi bizottsághoz tételét át. Mihályi Péter pedig a központi bizottság részéről adott be jelentést azon törvényjavaslatokról, melyek az indirect adók további be-

szedéséről s a vasuti tartalék alapról szólnak. A jelentés kinyomatni határozatott.

Dec. 7. Szüllő Géza interpellálja a honvédelmi minisztert vonatkozóan a jelen háború s bonyolult viszonyokra, van e szándékában egy törvényjavaslatot a ház elé terjeszteni, mely az ujoncozásnál az eddigi visszaéléseket megszüntetné. — Irányi megújítja határozati javaslatát: hogy a kormány évenként tegyen jelentést az ország állapotáról. Simonyi E. kérdi a kormányt, mely törvényjavaslatokat szándékozik az ünnepek előtt előterjeszteni, s mikor napolhatja el a ház üléseit. Kerkápoly felel; hogy az adótörvények meghosszabbítására az indemnitire vonatkozó törvényjavaslatok lesznek elintézendők.

A delegációkból. December 6. d. u. 1 órakor. Wahrenmann interpellálja a közös hadügyminisztert a Skene-consortiummal kötött szerződés tárgyában: a) mennyire valók a szaklapok, a kereskedelmi s katonai körökben keringő hírek melyek a consortiumot elítélik. b) van e tudomása a miniszternek, hogy a consortium a szerződést nem tartja meg, s tett e intézkedést, hogy az ez esetben felbontassék, vagy ellenkezőleg c) ha meggyőződött, jónak látja-e továbbra is fentartani a szerződést, melyet a közvélemény elítél, vagy valóban megfelel-e az a célnak. Ez után Szögyényi M. László a pénzügyi bizottság következő határozatát ajánlja elfogadás véget: a közös pénzügyminiszter által kért 4.000.000 frt. megadtatik az 1868—69-iki szükségletek fedezésére, ennek folytán a k. pénzügyminiszter utasítatik, hogy a bir. két pénzügyével tegye magát érintkezésbe.

Dec. 6. d. u. 4 óra, tárgya a pénzügyi albizottság jelentése. Gr. Zichy N. a bizottságtól megvárta volna, hogy a pénzügy állását jobban felvilágosítsák, különben megszavazza a kért összeget. Szeiczey szintén, de a zárszámadások meg nem vizsgálatán a miniszter eljárását nem helyesli. Lónyay a felmerült rendeltenségeket a viszonyoknak kéri tulajdonítottatni. A bizottság határozata elfogadtatik.

A harctérről e héten igen élénk tudósítások érkeznek, egyszerű győzelmekről, csak hogy aztán megislettek azok cáfolva. Tény, hogy a párisi őrség egyrésze Ducrot tábornok vezérlete alatt kitört, de célját a loirei hadsereggel egyesíteni nem érte el, tény továbbá hogy a franciák kénytelenek voltak Orleanst oda hagyni, s így az egyetlen összekötő vonal Párisal megvan szakítva. — Az utóbbi sürgönyök mind a franciák szomorú állapotáról értesítenek, a porosz haderő a Loire-nál kezd összpontosulni s egy nagyobb ütközetre a napokban várható lesz, s talán ez fogja majd sarkkővét képezni a jelen háború iszonyainak.

A keleti kérdésben a conferentiára biztos kilátás mutatkozik. Angolország indítványára Franciaország is felszólított a részvételre, — de hir szerint visszautasította. Górcsakoff megküldé válaszáat az udvarokhoz, Nowikoff bécsi orosz követ dec. 4-én adá át azt Beust

grófnak. A sürgöny tartalma egyező a Granvillehez küldöttével, hangja udvarias, de ragaszkodik az októberi jegyzékben kifejezett kívánatokhoz.

Pesti mindenféle.

December 3-án.

Ki ne viseltetnék ellenszenvvel az agglégények iránt? A nők kinem álhatják őket; a nősférjak nem bíznak bennük, egyedül a serdülő ifjak kedvelik, — ők tudják miért.

Ilyen viszony forog fenn ifju fővárosunk s a vén Buda között. Buda az agglégény, Pest az ifju s napról napra kecsesebb hajadon!

Nem ujdolgot mondok azzal, ha azt mondom, hogy ifju fővárosunk Dunapartján emelkedő paloták és bérházak első tekintete — minden egyes nap szürkülétén — vis-à-vis-jukra a vén Budára esik. E tekintet tele van ellenszenvvel, s méltó haraggal; de meg is érdemli azt a vén agglégény! Bizalmatlan ő a nemzet, bizalmatlan ifju testvére — Pest irányában. Megrögzött bizalmatlansága nem engedi, hogy kivetkőzzék rideg köpenyéből, s hogy a Dunába dobja veszedelmes gukkerjait. — Úgy felvan szerelve mintha most is a töröktől vagy Giskrától kellene tartania. Egy pár jó akarója szól már ugyan arról, hogy jó volna az öreg — e katonai mondur helyett — civilbe öltöztetni, de sajnos, hogy e hang elhangzott a pusztában.

Mig az öreg köpenybe mélyen behuzodva, az elmúlt régi jó időről, fényes napjairól emlékezik: addig Pest a jelennek él, épül és gyarapodik.

A Duna medrének szűkítése által nyert téren — rövid idő alatt — négyemeletes ház sor emelkedett; a városban mindentelé foly az építés és szepítés. A környék apró falvak emelkednek. Kis-Pest — az illői vámon tul — már több házat számlál; a soroksári határban, a régen vajudó új népkerten tul épül Erzsébetfalva; a tavaszra pedig kilátásba van helyezve „Százház“ külváros építése, mely a kerepesi vámon tul a kerepesi és csömöri ut között fog elterülni. Ha ugy létesül ez új város rész, mint a hogy tervezik, érdemes lesz a megtekintésre; száz egyemeletes ház, egyforma stylben építve szép látványt fog nyújtani.

A boulevard-dok előmunkálatai megkezdődtek. Egy városi bizottmány becsüli a házakat, melyek a sugárutakba esnek. Ezek után megvárjuk a két új lánchid építésének megkezdését, s egy évtized mulva — természetes nagyobb tisztaság és fényesebb kivilágítás mellett, — Pest — „Kelet gyöngye“ lesz.

S mind ez egy óra alatt semmivé lehet, romba dőnhetik fővárosunk legszebb részét, a dunapart szikláin vis-à-vis nyugvó kőköpenyes agglégény gukkerjai.

Sirna a lélek, ha romba látná az imposant redout-ot mely a téliidény beálltával a fővárosi közönség gyűpontjává lett.

A magasabb zenészi igényeket a florenci négyes társulat elégit ki. A mulatni vágyó közönség vasárnapon-

„El ne feledjen ön a pápával olyképp beszélni, mintha csak 200,000 szurony állana rendelkezésére.“

Cacault híven tartá magát az utasításhoz, a pápával szemben maga volt az alázat, de az első konszulknak a hosszú tárgyalások végre unalmasak lesznek, s azért hirtelenében így ir miniszterének: „Ha a pápa nem tudná magát elhatározni, a konkordatumnak öt nap alatt leendő aláírására, Rómát azon pillanatban el kell hagynia, s fenyegetse a pápának valási ügy, mint földi hatalmát veszélylyel.“ Hogy e fenyegetés ne maradjon üres szó, Cacault azon megbízatást nyerte ha a pápa nem engedelmessékedne, azonnal térjen vissza Murat tábornoknak Flórencben levő főhadiszállására. Egy, a szentély közepébe esett bomba nem gyakorolt volna nagyobb benyomást a szent atyára, mint ez ígérte. A forradalmi párt Rómában örömmel telt el. Bonaparte tehát a római széket azonnal darabokra akarta törni, mint azt a direktóriummal is tevő. A római köztársaság szép napjai ismét kilátásba jöttek. Mr. Cacault elbocsátatását kívánta, mert a pápa nem jött hamar eszére. Mit volt mit tenni? VII. Pius, a nélkül, hogy saját méltóságát megne sértse, nem engedelmessékedhetett vakon a francia tábornok parancsának. Mr. Cacault kocsiára ült, hogy Flórencbe menjen, Consalvi bibornok, a szent-szék megmentésének céljától áthatva, ugyanazon kocsiába szállott, Párisba utazandó, hogy ott az első konszultól kedvezőbb feltételeket eszközöljön ki. Midőn a római klubisták látták, hogy a pápa államtitkára és Franciaország minisztere egy kocsiába ülnek, azt gyaníták, hogy a két kormány még nem áll a háboru előestéjén. A pápa csak nehezen tudta magát elhatározni hű barátjának és tanácsadójának, Consalvinak, oldala mellől való elbocsátására. Consalvi ezen szavakkal fegyverezte le a pápát; „Szent atya, Cacaultnak el kell utaznia, ő átfogja adni a feleletét, s mindazon ha-

talommal fog Párisban munkálkodni, melylyel dolgozott itt. Rövid eszem, „állati ösztönöm,“ arra utal s ez engem meg nem csal soha, hogy önnek ezen tanácsot adjam: ha ön egyszer, mint vádolt jelenik meg a hatalmak konszula előtt, én önnek második énje, e vádatkat meggyöngitem. Konkordatumot akarunk, tessék, itt van.“

A pápa könyekre fakadt, s megengedte titkárnak, hogy Párisba mehessen. Róma utcáin csoportok alakultak, senki sem hitt szemeknek, midőn a pápa követét a francia miniszterrel ugyan egy utra látták kelnit. Mr. Cacault illőnek találta, hogy a posta közelében a néphez egy kis beszédet tartson: „Reméljük a békét — kiáltott — mert, mint önök látják, Consalvi bibornok együtt utazik velem.“ Consalvi az uton igen nyugtalan volt, alig, hogy Flórencbe érkezett, a francia sereg parancsnoka, Murat tábornok elé vezetteté magát. Mint baljós-latu fölleg táborozott e sereg Róma kapui előtt. Consalvi szerencsés volt a pápának azt irhatni, hogy Murat tábornoknak nincs utasítása Rómába vonulni. Consalvi Párisban egy egyszerű szállodába szállott s határozatlan volt, mily öltözetben jelenjék meg a konszul előtt, mert a papi öltönyt Párisban még most nem viselték általánosán. Bernier abbétól azon feleletet kapta, hogy a konszul öt kész a következő nap reggelén elfogadni, szabad választására bizván megjelenési öltövényének milyenségét. A meghatározott órában fogadta a fő udvarmester Consalvi bibornokot a tuileriákban. Eleintén az volt célja, hogy öt egy oldalajtón behagyja lépni; homályos, kicsiny, földszinti teremben kellett az elhatározást bevárnia. Mily nagy volt bámulata, midőn a főudvarmester végre megjelent s öt a fölépcsőn át a palotába vezette.

„Bámulatom — írja Consalvi — hasonló volt ahhoz, melyet számunkra a színpad nyujt, hol a diszleteket

hirtelen látjuk változni, hol egy domb, erdő, tömlő helyén egyszerre ezer gyertyától fénylő termet lát bámuló szemünk.“

Épen disznap volt a tuileriákban, mint ez minden 14-ik napban szokott történni. Jelen volt a három konszul, valamint a senatus, a törvényhozó testület, a miniszterek, tábornokok: mind megannyi tényezői a köztársaságnak. Az első konszul nyilván hatalmát akarta megmutatni a pápa titkára előtt, hogy öt ez bámulattal és ha lehet félelemmel töltse el. Egy karzat szélső végén egyedül állott egy férfi, ki most a bibornokhoz közeledett; ez Talleyrand ur volt, ki öt tiszteletteljesen üdvözölte s a nélkül, hogy csak egy szót is vesztegetne, lassan besántikált s kimutatván a pápa titkárnak ülőhelyét, ismét tovább sántikált. Consalvi nyugodtan várt a pillanatra, midőn az első konszul elé kell lépnie. Mily nagy volt bámulata, fölnyilván egy szárnyajtó, melyen át tekintete egy nagy terembe esett, hol több érdemdús komoly alakot szini csoportozatokban talált. E csoportozat közepén három férfi állott, a francia köztársaság három konszulja, kik közül a középsőben Consalvi fölismerte az első konszult, mert Talleyrand meghajtottta magát előtte egész a földig s e helyzetben maradt jó ideig. Az első konszul vette át a szót. „Tudom — szölt Consalvihoz — ön franciaországi utjának célját. Az értekezések azonnal megfognak nyilni. 5 napnyi időt adok önnek; ha ez 5 nap alatt az alku meg nem lesz kötve, ön Rómába visszatér; ez eshetőségre én már előre elkészültem.“ A következő nap megnyitá a konferencia, ugyanazon szállodában, hol Consalvi lakott volt. Consalvit valóban figyelemmel kísérték, nem volt módjában Rómába követet küldhetni. Ez a párisi tartózkodást reá nézve savanyuvá tette, ép ugy, mint a hogy küldetésének jó eredményét füstbe látta menni. Ha Consalvi kissé élesebb tekintettel bír vala, könnyen fölismer-

ként látogatja a redout fényes termeit. Mult vasárnap is a séta-hangversenyre annyi nép gyűlt össze, hogy életveszély nélkül lehetlenség volt sétálni. Sok árva tyukszem, gyenge oldalborda és álhaj megfog emlékezni e napra. A rettenetes hőséget, mi a terembe uralgott, nem bírta velünk elfeledtetni a József és Bamberg ezred búbajos zenekara, pedig ugyan csak igyekeztek szegények összevágóan és egyenletesen játszani.

A felfegyverzett szemű uracsok és dámapák, — kik semmibe se vették tyukszemeiket és oldalbordáikat, — tolakodtak, furakodtak, hogy csak minél többet láthassanak, és hogy őket is minél többen láthassák. Némely szép hölgyön csakugyan volt mit látni. A séta hangverseny vége felé egész debardeur-ök lettek és az ember alig tudott kiigazodni, hogy hol van most: álarcosbálba-e? vagy pedig hangversenyben? — A fej párologó gőze ellökte magát az idegen alkalmatlan kócsok és hajakat, a bóbita pedig gyenge kocsán által maradt csak összefüggésben a tulajdonos fejével. Az arc ve-rejtéke a rizs és perlevis puder között ágas-bogasan végigfolyva, az arcból élő mozaik táblát alkotott. Így tesznek a szépítő szerek: mikor tetszeni akarunk maszkákká alkot bennünket.

A víz vezeték is így tett velünk. Jó Duna vizet akarunk inni, és szolgáltatott ihatatlan poshadt vizet. Elnem gondolhattuk, hogy mi okozza e rögtöni változást, pedig rájöhetünk volna, ha mélyebben gondolkoznánk felőle, de már mi ettől elszoktunk s mindig mástól várjuk a felvilágosítást. Az atyáskodó városi tanács nem is késétt ezzel, s a poshadt viznek okául az épülő félben lévő szűrő kút és tartalék medencét — hol régi víz és faneműek léteznek, — továbbá a kőbányai nagy medence friss falaztat. — mely a viznek kellemetlen ízt kölcsönöz, — hozta fel. Az okok, mind elfogadhatók csak arra kértük őket, hogy elhárítani törekedjenek.

Cset Káka.

Ujdonságok.

— Mai számunkhoz mellékelve veszik t. olvasóink lapunk előfizetési felhívását a jövő 1871-ik évfolyamra. A „Békes“ ujevától kezdve kétszer: csütörtökön és vasárnap fog megjelenni s így előfizetési ára is magasabb lesz. Ajánljuk lapunkat a t. közönség becses figyelmébe s kérjük az előfizetési pénzek vagy ezeket pótló postai utalványok mielőbbi beküldését, hogy a nyomtatandó példányok száma iránt kellő időben tájékozva lehessünk. Minden hosszabb buzdítás mellőzésével csak annyit legyen szabad mondanunk, hogy a „Békes“ megyénk egyetlen közlönye, s hogy minden erőnköl rajta leszünk egy oly lapot nyújtani, mely minden igényeknek a lehetőleg megfeleljen.

— Üdvözljük a b. gyulai nőegyletet! mely e ma egyhete, e hó 4-én tartott közgyűlésen alakult meg

heti, hogy az első konzulnak azért volt oly igen érdekében a konkordatum minél előbb való megkötése mert a vallást illetékesnek találta saját állítása szerint, hogy mint fegyver uralkodjék az a lelkek fölött. Bonaparte nem volt atheista, előtte Isten és erény magasan állottak, de természetesen, csak mint politikai eszközök. Midőn egy napon senatusának egy tagjával a malmaisoni parkban sétálgatott, Consalvi szerint, így szólt: nem hiszek egy vallásban sem, — de hiszek egy Istenben; ezzel egyik kezét a csillagos égre emelve, kiáltott: „Ki teremté mindezt?“ Midőn Lafayette kérdezte, nem a korona előjele-e a konkordatum, röviden felelt: „Nous verrons, nous verrons.“ Mihez kezdjen? Magát, a zord harcost tegye pápává? Gyűlöletes akarjon lenni, mint volt Robespierre, vagy nevétséges, mint Laréveillére-Lepeaux? Protestánsa tegye Franciaországot? Franciaországnak vallás kellett, s e vallást a kormányának kellett kezébe vennie. „Ötven kivándorlott püspök — mond Napoleon — Anglia zsoldjában állván, a francia klerust visszatereli. A pápa tekintélyére szükségem van, — megtörjem mégis hatalmát? A pápa egy szavával ártalmatlanokká teheti a püspököket.“ — Julius 13-án Napoleon Bernier abbé által fölvilágosítottá Consalvi bíbornokot, hogy a konkordatum minden cikke az ő helybenhagyását bírja. — Semmi sem volt más hátra, mint két hiteles másolat elkészítése. Már a legközelebbi nap a „Moniteur“ ily tartalomdu közlést hozott: „Le cardinal Consalvi a reutsi dans l'objet qui la amène à Paris.“ Jul. 14-én volt ez, Napoleon a Tuileriákban nagy ünnepet adott a konkordatum megkötésének öröme, 300 vendéget hittak meg az asztalhoz. Pontban 4 óra-akor megjelent Bernier abbé, kezében egy papirtekercsel; ez volt az okmány, melyet alá kellett jegyezni. „Végezzük röviden — szólt Bernier — nincs más teendőnk, mint ezt aláírni.“ Az aláírást Consalvinnak kellett megtenni. Kezébe fogta a tollat, egy pillanatot ve-

véglegesen. Elnöknöknek közakarattal, az egylet eszméjét oly meleg odaadással felkarolt és valóított, özvegy gróf Wenckheim Józsefné, e nemeskeblű és vallásos ér-zésű úrnő választotta meg, alelnöknök lettek: Némethné-Rudnyánszky Emília bárónő és Fábri-Lacay Anna, pénztárnoknő: Ferentzy Alajosné, raktárnoknő: Farkas Zsigmondné, elnöki titkárnő: Kis Irén, jegyző: Hajó-sy Otto. A választmányt a következő hölgyek képezik: ifj. Lederer Lajosné, öz. Wallner Andrásné, Czingu-lszky Józsefné, Bak Salamonné, Erkel Ferencné, öz. Hüke Józsefné, Tessedikné-Kövé Anna, Végh Józsefné, Uj-falussy Gyuláné, Kis Irén, Nyikora Mihályné, öz. Ba-ranovics Kálmáné, Czégényiné-Borotvás Teréz, Kis Györgyné, Bogár Lázárné, Gotlieb Ferencné. Pótagok: Ormós Jánosné, Magyórsy Mátyásné, Bodoky Lajosné és Wallfisch Bernátné. — Az egylet működését már meg-kezdte s az első választmányi ülés tegnap, szombaton tartott meg.

× A bírák számának és székhelyeinek megállapítására kiküldött 25-ös bizottság megyéinkre nézve kö-vetkezőleg határozott: Békésmegye kap egy törvény-széket és hét járásbíróiágot; törvényszék: Gyula, já-rásbíróiágot: Gyula, Csaba, Békés, Gyoma, Szarvas, Orosháza, Szeghalom.

× Hétfőn dec. 5-én történt a kolera-temetőben épült kápolna felszentelése. A folytonos havazás dacára szép számu közönség gyűlt össze, mely alkalommal meg-boldogult gróf Wenckheim József holt tetemei áthelyez-tettek a kápolna alatti sírboltba. A kápolnát kegyeletes emlékül özvegy grófnéknak emeltet.

× Öngyilkosság. Szerdán dél tájban a „Korona“ vendéglőben Frisch aradi cipész felakasztotta magát. Ön-gyilkosságának okát nem tudni.

× Egy szerelmes pár vetődött ma egy hete a „Korona“ éttermébe, turbékolásukat azonban csakha-mar megzavará az a nagyon prózai dolog, a mit mi öh-ségnek nevezünk, a vendéglős segített rajta, ellátta a bajt. Ekkor aztán a szerelmi bánat — vagy az üres pügillaris miatt a legény szép csendesen kivonult, s midőn a magára hagyott gerlice elhagyatását látta, vér-ző szívvel osont a hűtlen után, azonban ő már nem kerülhetvén ki a vendéglős figyelmét, ködmönét kellett ott hagynia, s nem is annyira a megcsalt szerelmes dü-he, mint a vendéglős segélye által csakhamar kívül ta-lálta magát az ajtón, a havas időben elég nyárias ru-hában. Hja ilyen tövisek is teremnek a szerelem ró-zsa-fáján.

— Csabai szomszédaink ma egy borzasztóan szép séges eseménynek néznek elébe, ugyan is az ott műkö-dő szintársulat a karácsonyi éjt két héttel előbbre csap-ván, őket ma, a „Sírásó“ vagy „lelkek járása karácson-nyes éjszakáján“ című „nagyszerű tüneményes, látvá-nyos, varázs rajzolat“ fogja meglepni, melynek „fog-lalattja“ a szinlap szerint a következő: — „A szinpad körülkerített havas temetőt ábrázol, háttérben a sírásó kunyhója látszik. A hold homályosan világít a felhő-

tett az okmányba s meggyőződött, hogy ott a pontok egészen mások, mint melyeket tegnap megvitattak. Ez egészen más, lényegesen különböző konkordatum volt. Nemcsak az jött belé, a mit a pápa el-lenzett, de sőt az is benne volt, mit azelőtt a római udvar visszautasított. Consalvi kijelenté, hogy e szerke-zetet semmi szín alatt el nem fogadja. A zavar nagy volt. Pedig az első konzul parancsára is ezen, s nem a megállapított pontok szerint közlé a hirtetést a „Mo-niteur.“ Consalvi megingathatlan maradt s dacosan do-tta el a tollat. Napoleont magánkívül hozta ez ellentállás, dühös volt a haragtól. „Mikor utazik ön el?“ kérdé Napoleon menydörgő hangon a bíbornokot. Ez csendesen felelte: „Ebed után, tábornok.“ Napoleon dühében ezer darabra tépte az okmányt. Aztán asztalhoz ültek, mintha misem történt volna. Ebed végeztével Consalvi aján-lá magát; mentegeté magát, hogy az előterjesztett pon-tokat nem állott hatalmában aláírni; Napoleon tudtára adá, hogy neki minden kell, vagy semmi. „A szakadást önök akarták; nos, jól van: ügyünk be van fejezve. Róma, biztosítom önt, látni fogja, hogy e szakadás miatt a pápa véres könyveket sirand.“ Ez volt az értekezlet vége. Consalvi azt hitte, mindennel elkészült; mégis, midőn eltávozott, gróf Cobentzel, osztrák követ kezébe esett; új támadást kezdett; az eredménye ennek az lett, hogy utazását elhalasztá s másnap délből új értekezlet nyílt meg. A konkordatum cikkeit újra megvitatták. Hosszabb vita után végre József, Napoleon testvére, tudtára adta, hogy Bonaparte tábornok, tekintvén a tö-rés szomorú következményeit Rómára, tekintvén a béke szükséges voltát Rómára nézve stb. stb. a konkordatum előbbi pontjait elfogadja.

A hosszassa válni kezdett tárgyalások véget értek, az első lépés a trónhoz az első konzul számára kész volt.

Márki Sándor.

foszványokon keresztül; hó és zuzmara esik, és folyvást fű az északi szél: a sírdombok fagyos hóval fedvék. Midőn a kriptai kápolna-óra 12-öt kong, minden kon-gásra egyegy égi jegy (planéta) vonul át a színen. A hideg érzékű és elfásult keblű sírásó sírgödör ásásához készületekor, a rémkirály intésére, megjelennek kísé-remei, u. m. levegőben járó tűzokádó kigyók, embe-ri nagyságu csontváz, halál koponyát ragadó vadfar-kas és tüzes vaddisznó, fehérszellemek, imaszert áhitatos dallama a kápolnában s azok csendes átvonu-lása görög tüzfény közepette. Majd a rémkirály intésére, ki maga is fehér márványszoborrá varázslódik mintegy bűvös vesztől illetve, a szinpad tündér csarnok-ká változik, a sírkövek kárpittá és virágos oszlopokká változnak, hol a fiatalság életnyara és késő vénység ter-mészethűn láthatók „biborvörös római fényél.“ — Eb-ből aztán nem hiányzik más mint a „bugyogó forrás“ és a „pusztában bolyongó szomjas vándor.“ — Szívünk-ből ohajtjuk, hogy e társulatot valahogy még meg nem nyílt vasutunk körünkbe ne röpitse, mert arról hogy e feneketlen utban kocsin nemjöhetnek hozzánk, biztosítva hiszszük magunkat.

Gazdaszat, ipar és kereskedelem.

Az „Anker“ 1870. október havi üzlet-kimutatása.

E hóban összesen 642 biztosítási ajánlat nyújtott be, ezen társaságnál 897,952 frtnyi összegré, melyek közül 496 ajánlat 619,457 frtnyi összeggel haláleseti, 233 ajánlat 278,495 frtnyi összeggel pedig életetesi biz-tosítást képviselnek. Ezen benyújtott ajánlatokból 309 kötvény 495,581 frtnyi halálesetre biztosított összegré, és 192 kötvény 231,764 frtnyi életetesi biztosított ösz-szegré, összesen 501 kötvény 727,345 frtnyi biztosított összegré kibocsátott.

A bevételek ezen hóban 204,796 frt 61 krra ru-gnak, mely összegré 101,586 frt 99 kr. befizetett díjak és 103,209 frt 62 kr kölcsönös társulási betételek. Külön-féle halálesetért 31,837 frt 31 krt fizetett ki. Az 1870. évi tíz havi üzlet azaz október végéig 7,864 benyujto-t 9,794,741 frt 18 krrnyi ajánlatot mutat ki, mely tetemes összegré azonban csak 7,577 ajánlat 8,908,853 frt 15 krral fogadtatott el.

Ugyanezen időszakban az összes bevételek 1,927,787 frt 16 krt mutatnak ki és bekövetkezett halálesetekért 370,313 frt 4 krt fizetett ki. Ezen intézet működése óta történt halálesetekért összesen 3,613,796 frt 89 krt fizetett ki, mely összegré a magyar korona országaira körülbelül 1,520,000 frt esik.

Hetivásári tudósítás.

Gyula december 9-én. Ahoz képest, hogy a lá-gyulás miatt az utak ugyancsak szakadoztak — elég sok terhes szekér érkezett be, mert száma körülbelül 400-ra ment.

Gabonát legkevesebb 140—150 szekér, 90—100 pe-dig közöztát, — a többi vegyesen sok mindenfélét hozott.

Buza és morzsolt kukorica legtöbb volt, — árpa, zab, köles, kendermag igen kevés, — sívó rozs épen nem volt.

A nehéz finom buza ára körülbelül 20 krral javult; — a gyengébb megtartotta mult heti árát; de az árpa alig; — a zabot olcsóbban kínálták, de nem igen vet-ték; — a kukorica ára nagyot bukott, mert 3 forinton is lehetett délfele venni, s igen sok eladatlan maradt. Vevők kicsiben a nehéz buzára egy-két helybeli üzér, a gyengébbre a helybeli és közel vidéki fogyasztók. A fagyban nyomtatott nedves buzából is hozott ne-hány szekér, de ezt igen félve vették szorult emberek is, bár olcsóbb áron adták volna.

A sertésvásár olyan nagy volt, — milyet heti piacon a most élők még soha nem láttak — s hihetőleg Gyula megületesé óta sem látott senki, kisebb országos vá-sárnak is beillet volna, mert a sertés-piacon magán meg sem férvén, egyfelől a gabona, másfelől a marha-vásár-ra is, és még két utcára jól benyult; s teljes valószí-nűséggel legkevesebb harmadfél ezer darab volt kiállít-va, melyből a javított sertés kétezre ment. Gyulán számos nagy hizalón kívül, általában az iparosok és földmive-sek legnagyobb része is üzi a hizalást, — az idén a vasut készülese bő árpa, bő kukoricatermés még na-gyobb kedvet adtak a hizalásra.

A javított sertés font számára becslülve 16 krtól fel 23—24 krig kelt a hizás minősége, kor és a vételi sze-rencséhez képest.

Vevők voltak a nyári hizásu, jó lábuakra az innen Pestre dolgozó számos, s egy pár berényi kupec, egy váradai pedig másfél mázsás forma félhizottakra. A hely-beli fogyasztók is meglehetősen részt vettek, kivált délfe-lé a vásárlásban.

Mondani sem kell, hogy csak 9-ed vagy tized része-kelt el a tömredék javított sertésnek, bár a nyári hizásu-akat nem egy ember kárral is adta ma el.

Ló 65—70, szarvasmarha 50—55 drb volt kelendő-ség nélkül.

A tűzifa szekerenként 50—60 krral olcsóbb lett, így a szén is olcsóbban kelt, mert kis zsákja 48—50 kron, két lovas szekere 11—12 frtjával kapható volt, valami husz szekér hozván be szentet.

Káposzta jobbra fagyott, de néhány szekeren egé-szen ép, jó is volt, csendes kelet mellett a kitünő szép 4—5 frtig, a csekélyebb 2—3 frtig kelt szazánkint.

Makói fagyos zöldség is több szekeren sok szép ko-szorus vereshagymával érkezett, s a hagymának 30 nagy fejből álló koszoruja 20 kron kelt, vékas nem lévén.

Hal szekeren nem volt, az ide való halások egy ke-vés apró halat hoztak tarisznyában, fontjáért 50—60 krt kértek.

Az új szalonát kezdi egy-két üzér szedni, a mázsást 25, a 2 mázsást 26 frtjával, a fogyasztási adót a vevő és eladó közösen viselvén.

Sz. L.

HIRDETÉSEK

A legjobb és legbiztosabb sorsjegyek részletfizetési megvevése

melynél minden vevő az egész nyereményre egyedül játszik s az eredeti sorsjegyet minden órán átveheti.

Magyar díjjutalék kölcsönsorsjegy, húzások febr. 15, május 15, és aug. 15-én, 24 részletfizetésben á 5 frt. Első részlet 5 frt 63 kr. — Főnyeremény 100,000 frt.

1864-ki államsorsjegy, húzás: dec. 1. (évenként 5 húzás) 20 részletben á 8 frt. Első részlet 8 frt 63 kr. Főnyeremény 250,000 frt.

Ki mind a négy sorsjegyet összesen részletfizetésekre tölem veszi, minden díj nélkül adok 10 db Concordia sorsjegyet a nagy ezüst sorsoláshoz, melynek húzása 1871-évi febr. 28-án lesz.

Igérvények 1864-ki sorsjegyre 2 frt 50 kr. | és 50 krajcár
Hitel „ 3 frt 50 kr. | bélyeg.

Vidéki megbízások utánvét mellett is eszközöltetnek és jegyzékek ingyen megküldetnek.

Hitelsorsjegy, húzás jan. 2-án (évenként 4 húzás) 20 részletben á 250,000 frt. Első részlet 10 frt 63 kr. Főnyeremény 210,000 és

1839-ki Rothschild-sorsjegy, főnyeremény 300,000 frt. Egész 32 részletben á 25 frt. Ötöd szinte 32 részletben á 5 frt. Ezen sorsjegyeknek egészben már csak 6 húzása van és minden vevőnek az egésznel 300 frt, az ötödnél 60 frtot hízotitok a vételáron felül.

FISCHER M. L.

Váltóház a „Fortunához“ Hatvani utca 16. sz. Pesten.

NAGY FERENCZ
Könyvkereskedő Gyulán,
(Füzt, Aleser- (Paulovv-)-télé házban),
ajánlja a n. é. közönség becses figyelmébe következő legújabb könyveket:

Krassay, A hol az ember kezdődik regény 2 k. ára 2 frt 40 kr.
Boesky Brutus, Magy. orsz. teendői a csulha- talanság kimondása után ára 80 kr.
Fekete gyémántok Jókaiól, 5 k. 5 frt.
Tormay, Allattenyészési tan ára 2 frt 50.
Dr. Wundt, Az ember életének kézikönyve, ára 6 frt.
Aldor Imre, Aranykönyv Kossuth Lajos művei-ből ára 40 kr.
Bozoky Al. A jogi szemelyekről ára 70.
Köök Pal. A hold kedvese regény 1-ső fizet 20 kr.
Galamhos M. Gyógyászati állatorvosok és me- zői gazdák számára ára 4 frt 40.
Ponson du Terrail, Huszonegyek tolvaj társula- ta regény 9 fizet 1 frt 80 kr.
Freiwirthlele előiratok hozzávaló pennával és utasi-tással 1 frt.
Olajnyomatu képek részletfizetésre.
Előfizetéseik bel- és külföldi lapokra.

Karácsonyi ajándéknál ifjúsági ir- tok minden kor számára, diszkótsú művek imakönyvek, albumok és képek.

Staab Léonard Női hűség rezgő polka zongorára, ára 40 kr.
Staab Léonard Arien polka-mazurka zongorára ára 50 kr.

Kölcsönkönyvtár.
A magyar és német irodalom legújabb termékeivel foly- tonosan nagyobbitva, Bété 3 frt Olvasásdíj 1 hónap 80 kr 1/2 évre 2 frt 1/2 évre 3 frt 50.

Sz.-Tornyan 600 hold szántó-föld gazda- sági épületekkel együtt, akár egészben, akár 100 holdas részletekben jó föltételek mellett eladó. Venni szándékozók forduljanak Réthy Vilmos urhoz Szarvason. 94) 3—3

Árverés beszüntetése.

Friedler József dobozi lakos ellen Engel és Hoffmann aradi kereskedők részére f. 1870-ik év december hó 12-ére kitűzött árverés közbejött akadályok miatt bi- zonytalan időre elhalasztatik.
Gyulán december 7. 1870.

96) **Bandhauer György** kiküldött végrehajtó bíró.

Mössmer József

rumburgi vászon raktára
a „Menyasszony“-hoz

PESTEN

úri és szibárus utca sarkán
baró Orezy György-féle házban 10. sz. alatt
ajánlja a nagyon tisztelt közönségnek legjobb vá- lasztékú

97) **vászon raktárát** 1—4

minden nemben és minőségben a lehető legolcsóbb szabott áron.

Különös figyelemre méltó

férfiak és hölgyek számára kész fehérenemű raktá- ram, u. m. fehérschirting vagy chiffon ingek fér- fiak számára.

1-ső szám	sima mellel	darabja	frt
1-ső	„ szegélyes mellel	„	1.80
2-ik	„ sima mellel	„	2.20
2-ik	„ szegélyes mellel	„	2.60
2-ik	„ „ keresztbe	„	2.80
3-ik	„ sima mellel	„	2.60
3-ik	„ szegélyes mellel	„	3.—
3-ik	„ „ keresztbe	„	3.30

Megrendelések, megérkezésük napján expediatlan- nak, csomagolási díj nem számítatik. Terjedelmes árjegyzékek kívánság folytán beküldetnek.

1839-ki ROTHSCHILD sorsjegyek részlet nélkül.

Hogy ezen, a legnagyobb nyereménnyel kínálkozólag kiállított **sorsjegyek**, azok számára is megszerezhetők legyenek, a kik azok árát **egyszerre le nem tehetik és részletekben nem akarnak** fizetni,

HUSZADRÉSZNVI RÉSZLET-JEGYEKET

adunk ki az **1839-ki Rothschild sorsjegyekről**, melyekből már csak **6 húzás** lesz; s a főnyerő: **300,000** frt p. p., a legkisebb **500** frt p. p.; az által tulajdonosi joga lesz a vevőknek arra, és azzal minden ezután húzásban részt veszen; és magának egymás után különféle seriesekre szerezhet tulajdoni jogot. A befizetés **csak 10 frt egyszer min- denkorra**; mire a törvényesen kiállított okmány kiadatik, a series szám kitételével. A ki- húzott series-sorsjegy után nyereményt biztosítunk az eladásakor; és készek vagyunk az ere- deti részlet-sorsjegyet bármikor, a napi árfolyamhoz képest 1 frt differenciával visszaváltani; s erre előleget adni. Nem sokára bizonyosan **négyszerezett** áron fognak ezen sorsjegyek elkelní, a névszerinti árhoz képest, minthogy azok most már nehezen kaphatók.

6 frt részletfizetésre adunk:

100 frtos magy. sorsjegyet 120 ftjával; 100 frtos 1864. nagy sorsjegyet 156 frtjával; 1/5 1839. nagy sorsjegyet 156 frtjával.

Vidéki megrendelések pontosan és utánvételekre is fogatosítottatnak.

MAGAZINER & STERK

bank- és váltó-üzlete Deák Ferenc utca 7. szám Pesten.

89) 4—5

Wichtig für Kaufleute und Oekonomen.

Ergebnis Gefertigter empfiehlt sein stets gut versehenes Lager von Oehl, echt amerikanischen Petroleum, feinstes belgisches Wagenfett, Stearin-, Paraffin-, Anschlitt-Kerzen, alle Sorten Bändwaaren, Canditten, Wicse, Stärke, Sie- gellack, Essenzen, und alle in dieses Fach schla- gende Artikel zu den stets billigen Tages-Preisen. — Preisblätter sende auf Verlangen franco.

Achtungsvoll

M. Brüller

7—10

Post Waiznerstrasse No 18.

77)

KELLER és ZSITVAY

8—12

női divat kereskedésükben

Pesten szervitater 6-ik szám alatt

mindennemű selyem szövetek

a legújabb bel- és külföldi női-divat-kelmék,

SHAWLAK, KENDŐK és ANGOL PLAIDEK,

valamint a legutolsó divat szerint készült öltözékek (Costume)

bársony és posztó őszi- s téli-női-felöltők

nagy választásban és jutányos áron kaphatók.

Kivánatra kelme minta szeletek legnagyobb készséggel küldetnek.